

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΕΝΝΑΙΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ PHIL. CR. 342

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΣΥΝΑΔΩΝ *

α'

Εἰς τὸν πατριάρχην Ἀντιοχείας

Εἴ σοι παραινέσεως εἴπω λόγον, θεομακάριστε δέσποτα, μή τολμητέαν οἰηθῆς με καὶ θρασὺν εἶναι, ἀλλ' εἰς νοῦν λαβὼν ὡς εἰς εἴμι τῶν συλλυπουμένων σοι, οἶον ἂν εἴπω δέξαι μετὰ Ἰλαρότητος. Τὸν Σωκράτην οἶδας δὲ πολὺς ἐν συνέσει, τὸν σοφὸν τὸν Ἐλληνα ἃ ἔκεινον, ἀποθανεῖν ἀδίκως κατακριθέντα. Τά τε ἄλλα ἡ γυνὴ Ξανθίππη παρεμυθεῖτο, καὶ δὴ καὶ τοῦτο προσεπεῖπεν, ως «Ἄδίκως ἀποθνήσκεις, ὁ Σώκρατες.» Ο δέ, ὑπολαβὼν ἐν μειδιάματι πάντως, «Σὺ δὲ ἔβούλου με δικαίως ἀποθανεῖν;» Τοῦτο οἶδα ως καὶ αὐτὸς ἂν εἴποις, εὔθυμος ὢν καὶ εὐελπις καὶ αὐτὸν τὸ ἀδίκως πάσχειν εἰς τὸ παραμυθίαν καὶ ψυχαγωγίαν ἔχων. Εἰ μή σε οὖν ἡ γείτων, ἥην βλέπεις παρακαθήμενος, ἐκκλησίᾳ θράττει καὶ λυπεῖ ὡς χήρα τέ ἐστι καὶ ἔρημος καὶ ἀνανδρος; τοῦ ιεροῦ καὶ μεγάλου καὶ θαυμασίου καὶ ἀσυγκρίτου ταύτης ἀνδρὸς πρὸς τὸν θεὸν μεταστάντος καὶ [διὰ] τὸ μή ἀντιδιδόσθαι ποιμένας ταῖς τῶν ἐκλιμπανόντων ἀρχιερέων πατεροικίαις καὶ εἰς οὐδὲν καὶ τὸ μή ὅν συνελαύνεσθαι τὴν καθ' ὅλου ιερῷ σύνην, οὐδὲν ἐν τοῖς ἴδιοις καὶ τοῖς καθ' ἑαυτόν σε λυπεῖσθαι τέως ἐγὼ συμβουλεύω· δὲ γὰρ στέφανος ἡδη ἐπλάκη σοι ως ἀδίκως πάσχοντι καὶ μεγαλοψύχως φέροντι.

a. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 163β—164α τοῦ κώδικος Βιέννης Phil. gr. 542.

3. εἴμι 4. πολλὺς 11. χήρα 13. διὰ προσέθηκα
14. παροικίας

* Λινέγεια· ἐκ τοῦ προιηγουμένου τεύχους σ. 157.

β'

Εἰς τὸν κανατρίσιεν.

Οιδ' ώς κατ' ἔμαυτον τὸν λέοντα ἔνυξαι καὶ τὸν ἄππον εἰς τὸ πεδίον προεκαλεσάμην. Τί γὰρ εἴποι τις ἔτερον τὴν ἐπιστολὴν ἐκείνην διερχόμενος : Οὕτω πολλή, οὕτω καλή, οὕτω σοφή τις ἦν καὶ τῶν χαρίτων πλήρης, καί, εἰ μὴ ἀπληστος ἦν ἐγὼ ὡς καὶ δευτέρας ἐρῶν, οὐκ ἂν πρὸς ἑτέραν γραφὴν ἀπεῖδον, ἀλλ' ἔθηκα ἂν τὴν χειραὐτὴν ἐπὶ τῷ στόματι, δεικνὺς ὡς νενίκημαι τε καὶ ἥττημαι. Μή, οὖν καὶ τῆς δευτέρας φθονήσῃς, εἰδὼς ὡς ναρκᾶν οἱ σοφοὶ λέγουσι τὸν ὄφιν ἀπαξὲ καλάμῳ τυπτόμενον, κινεῖσθαι δὲ μᾶλλον καὶ ἀποναρκοῦν προσεπιτυπτόμενον.

γ'

Τοῦ Νικομηδίας εἰς τὸν Συνάδων

Κοὶ δ λύχνος, εἰ μή τις αὐτὸν τῷ ἐλαίῳ ἐπάρδοι, τάχιστα
10 ἃν πάντως ἀποσβεσθείη, καὶ τὸ τῆς ἀγάπης φῶς, εἰ μὴ συνεχῶς οἱ φιλοῦντες ἀλλήλοις δμιλοῦνται ἢ παρόντες ἢ ἀπόντες τοῖς γράμμασι, κινδυνεύσοι ἂν ἀπομαρανθῆναι "Οπερ ἡμεῖς δεδιότες, μή ποτε ἡ μακρὰ ἀπουσία τε καὶ διάστασις καὶ τὸ ἐπὶ 15 τοσοῦτον ἀνομίλητον τὸν τηλικοῦτον τῆς φιλίας ἀποσβέσῃ πυρσόν, πρὸς τὴν παροῦσαν γραφὴν ὠρμήθημεν, τοὺς τῆς ἀγάπης ἀνασκαλεύοντες ἀνθρακας καὶ τὸ ἐν αὐτοῖς φῶς ἀναζωπυροῦντες καὶ οἵονεὶ πρός μετέωρον φλόγα ἀνάπτοντες. Ἰδὲ γὰρ ὅσος ἐρρύη χρόνος καὶ οὖν παρ' ἀλλήλους ἐφοίτησαν γράμματα, οὐ προερήσεις φιλικαί,
20 οὐ σύμβολα τῆς ἀγάπης. Μέμφομαι μὲν οὖν ἔμαυτῷ τῆς ἐπὶ τοσοῦτο σιγῆς αἰτιῶμαι δὲ καὶ τὸν ποιθούμενον σὲ ὡς ἐπίσης σιγήσαντα, καὶ ἀξιῶ γράμμασιν ἡμᾶς δεξιώσασθαι φιλικοῖς καὶ δηλώσαι ὡς ἔχει τὰ σά· ἔχοι δὲ πάντως καλῶς καὶ ὡς εὔχταῖον ἡμῖν. Εἴ

β' Περιλαμβάνεται ἐν φ. 164α-β τοῦ κώδικος Βιέννης Phil.gr. 342.

1. Εἶδ'

γ' Περιλαμβάνεται ἐν φ. 164β-165β τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil. gr. 342.

11. ἀποσβεσθῆ

19. ἀλλήλους

21. τοσούτῳ

γάρ καὶ τὸ τῆς ἀγάπης χρῆμα οὐδέποτε ἔκπιπτει κατὰ τὸν θεῖον Ἀπόστολον, οὐδὲ τόπου διάστασις διάκοπτει τὸν πόθον, ἀλλ' ἐν οἷς ἐρρίζωται τοῦτο θάλλει καὶ αὔξει καὶ αὔξεται καὶ ἀείζωόν ἐστι τὸ τῆς ἀγάπης φυτόν, ἀλλὰ δεῖται πάντας τῆς διὰ τῶν γραμμάτων ἀρδείας καὶ τῆς γλυκείας ἐπιρροῆς τῶν ἐκ ψυχῆς πυοσιόντων ναμάτων.¹⁰ Ο δὴ ποιεῖν μὴ ἐλλίποις ὁ ποθεινότατός μου δεσπότης.¹¹ Εγὼ μὲν οὖν ἀεί σου τὸ τῆς ἀγάπης εἰλικρινές τε καὶ ἀδιόλον ἥδειν ἀχριβῶς πλέον δέ με πεπληροφόρηκεν ὁ κύριος Κωνσταντῖνος, ὁ θεοστεφὴς βασιλεὺς. Αὐτὸς γάρ ἐντυχών σου πολλάκις τῇ ἴερότητι ἀπήγγειλεν ἡμῖν οἴα πρὸς τὸν αὐτοῦ βασιλείαν περὶ τῆς ἡμετέρας ἐλάλησας οὐθενότητος καὶ ὡς ἐκ ψυχῆς στέργεις ἡμᾶς, τῷ περὶ ἡμᾶς φίλτρῳ διακαιόμενος. Τοῦτο μὲν οὖν ἀείσιον τῆς σῆς ἴερότητος καὶ πρέπον τῇ ἀγαθῇ σου ψυχῇ ὁ δὲ τῆς ἀγάπης κύριος ἀντιμετρήσαι σοι τὸν ὑπὲρ τούτου μισθόν, ὅτι ἡγάπησας πολὺ καὶ τὴν 15 τοῦ Χριστοῦ φυλάττειν ἐσπούδασας ἐντολὴν ὡς ἀληθῆς αὐτοῦ μαθητής. Μεμνήσθαι δὲ ἡμῶν ἐν ταῖς πρὸς Κύριον εὐχαῖς σου μὴ διαλίποις.

δ'

· Αντέγραψεν ὁ Συνάδων

'Εγώ σε, δὲ θαυμάσιε καὶ σεβάσμιε δέσποτα, ἵν' ἔξω κολακείας καὶ ὁ φασιν ἀπὸ καρδίας καὶ ἀπ³ αὐτῆς τῆς ψυχῆς εἴπω γυμνὴν τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἐθαύμασα ἐξ ἀρχῆς καὶ ἐσεβάσθην λαὶ ἡγάσθην καὶ τῶν πλείστων ἦ καὶ πάντων προέκρινα καὶ προετίμησα καὶ προέθηκα πολλῶν ἔνεκα, τοῦ βίου, τοῦ τρόπου, τοῦ λόγου, τοῦ ἥθους, τῆς ἀληθείας, τῆς γνώσεως, τῆς σοφίας, τῶν ἄλλων καὶ ὅμοι τι συμπάντων. Τὰ γάρ ἔξω καὶ μὴ καθ' ἡμᾶς νῦν ἐάσθω, ὁ θρόνος, 25 ὁ πλοῦτος, ἡ δόξα, ἡ τιμή, τὸ ὑψός, τὸ ἀξίωμα· ἢ καὶ αὐτὰ σοι καλῶς χρωμένῳ τιμιώτερόν σε ποιεῖ καὶ εἰς αὐτὴν ἄγει τὴν κορυφὴν

7. σοι 14. ἀντιμετρῆσαι

δ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 165β—166β τοῦ Βιενναίου κώδικος
Phil. gr. 342.

23. τί

τῶν καλῶν. Οὐ μέγα οὖν εἰ ταῦτα καὶ πολλὰ ἔτερα ἔχοντά σε εἴπα
 καλόν· καλὸς γάρ εἰ καὶ σεμνός, καὶ μοι μέμνησο τοῦ τῆς ἐπιστο-
 λῆς προσωμίου· καὶ σοφὸς καὶ ἀγαθὸς καὶ πρᾶος καὶ ἡμερος καὶ
 θεῷ ἐγγίζων καὶ ἀρετῆς ταμιεῖον, ἵν' εἶπω συνελών. Τὸ οὖν οὗτο
 σὲ μὲν ἔχειν, ἐμὲ δὲ λέγειν οὐ χάρις· χάρις γάρ ἀνήν, εἰ πρὸς χά-
 ριν ἔλεγον, εἰ φρενῆ, εἰ κατὰ ἀνθρωπον. Νῦν δὲ ἐγὼ καὶ ἀληθῆ εἰ-
 πον καὶ λέγειν ἐκαυχώμην, καὶ τὰ αὐτὰ εἶπω καὶ πάλιν καὶ πᾶσι
 χείλη μου οὐ μὴ κωλύσω. Τοῦ γάρ φιλικοῦ ἔλαίου ἀπαξ ἐπιχυθέν-
 τος μοι παρὰ σοῦ καὶ ἐξάψαντος, σοφὸν τὸ μὴ σβέννυσθαι καὶ
 θαυμάσιον οἶον καὶ ὑπὲρ τὸ μηδικὸν καὶ ὑπὲρ ἐκεῖνο ὃ τοῖς λου-
 τροῖς τῶν οὐχ ἡμετέρων τις ἐπέχεε καὶ ὃ ἐπῆδεν ἢ ἐπῆδε τε καὶ
 οἰδεν ἐκεῖνος. Μὴ οὖν τῷ σιγᾶν ἐπεσθαι τὸ μὴ φιλεῖν ὅρίζουν ὃ
 διακριτικώτατος, ὃςπερ οὐδὲ τῷ βιοῦν ἡμεῖς τὸ ἀγαπᾶν. Τούτου
 ἔνεκα θάρρει περ, ὃ ἡμέτερε, καὶ ὡς υἱῷ καὶ ὡς φίλῳ καὶ ὡς εὐ-
 γνώμονι καὶ ὡς καλῷς κοίναντι καὶ ὡς ἀληθινῷς ἀγαπήσαντι. Καὶ
 σοι λέγω καὶ σὺν θεῷ λέγω καὶ βεβαιῶ καὶ διατείνομαι καὶ μετ'
 ἐνστάσεως ταῦτα ποιῶ. Ως δὲ καὶ φίλω σε καὶ στέργω σε καὶ δια-
 καῶς πρός σε διάκειμαι καὶ τὸ φίλτρον ἔρωτα εἰπεῖν ἀναγκάζομαι
 καὶ οὐδὲν ἐπεῖν ἔχω ὅσον καὶ βούλομαι. Οὕτως με τῇ σῇ ἀρετῇ καὶ
 τὰ ἐν σοὶ καλὰ διέθηκε, καὶ σοι προεπείπω καὶ τὸ σοφόκλειον Ὁ
 μακάριε, τοῖς ἄλλοισι πέλας ἴστασι, καθ' ἡμᾶς δὲ οὐποτε ἐκρίζει
 φιλία.

ε'

Εἰς τὸν Ἐφέσου διὰ χρυσοβούλλου

Μέγας δὲ πειρασμός, ἀλλὰ τῇ τοῦ θεοῦ χάριτι μέγας καὶ σὺ ἀ-
 ρετῇ πρῶτον, εἴτα καὶ βίψει τρόπῳ καὶ χρόνῳ καὶ θρόνῳ καὶ
 λόγῳ καὶ ἔργῳ καὶ πᾶσιν δμοῦ τοῖς ἄλλοις. Κεφαλὴ οὖν καὶ στόμα
 καὶ λόγος καὶ νοῦς τῆς ὅλης ὥν ἐκκλησίας ἀντίστηθι γενναιότερον
 καὶ θεομότερον πρόστηθι καὶ ἀντίπνευσον ραγδαιότερον. Τίς ἀντι-

- 1. εἶπα. "Ιδε καὶ κατωτέρω Σ' 2. 16. θεῶ λέγωι
- 18. πρὸς σὲ 21. ἐκρίζει. 'Αλλ' ἵδε Σοφοκλέους Αἴαντα στ. 762
- ε'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 166β—167 τοῦ Βιενναίου κώδικος
 Phil. gr. 342.

στήσεται σου τῇ δόξῃ ἢ τῷ λόγῳ; τίς τοῖς φρονήμασιν ἢ τοῖς βουλεύμασιν ἔξισθείη σοι; Ἀρχεῖς ἀντὶ πάντων καὶ μόνος ἢ στῆσαι τὸ κακὸν ἢ αὐτοῦ ἀντίον στῆναι. Ἡμῖν οὖν, πολλὰ βουλευσαμένοις καὶ τῇδε κλίνεισας τὸν νοῦν μετακινήσασι, πρὸς σὲ καταφυγεῖν
 5 ἔδοξε καὶ πρὸς σὲ ἀποβλέψειν καὶ σοὶ ἐναπερείσασθαι καὶ παρὰ σοῦ τὰ πρωτέα ἐκδιδαχθῆναι. Σὺ γὰρ πατὴρ ἡμῶν καὶ πρὸς σὲ ἀφορῶμεν καὶ σοὶ ἀκολουθήσομεν. Δίδαξον οὖν καὶ δεῖξον δόδον ἢ χρησόμενα, σεβασμιώτατε δέσποτα καὶ πάτερ, καὶ βουλευσαι τὴν
 10 ἀριστην καὶ πρόσθες εὐχὴν τοῦ μὴ ἀστοχῆσαι ἐνεκα· πλέον γάρ οἰσχύσει τῶν πολλῶν καὶ βουλειτιάτων ἡμῶν καὶ πράξεων.

ς'

Εἰς τὸν Πρωτονοτάριον

Οἶον εἴπω ξπος, τοῖον, οἶδα, καὶ ἀκούσω, καὶ τὸ ἀνάπταλν,
 οῖον ἀκούσω, τοῖον καὶ εἴπω. Οὐκ ἔγραφον, οὐκ ἔγραφες; τὸ ἔμὸν
 εἴπα καὶ τὸ σόν, ἐφίλουν καὶ ἐφίλεις, καὶ τοῦτο κοινόν, λαλῶ, λα-
 λήσεις, ἵσον καὶ τοῦτο, καὶ γράφοντι γράψεις κρείττον μέν, θέλοντι
 15 δέ μοι καὶ αὐτῷ αὐτό. Τοῖς ἔξισάζουσι τούτοις προειδήσω καὶ τὰ
 ἴδια. "Ἄγροικος ἐγώ, ἀστικὸς σύ· σὺ πολλὰ εἰδὼς, ἐγὼ δλίγα· πο-
 λυμαθῆς σύ, ἐγὼ οὐδὲ τοῦτο. 'Ισάζεις ἐκείνοις, τούτοις διαφέρεις.
 "Ἐχω τι καὶ αὐτὸς τῶν πρῶτων, τὸ πρῶτος γράψαι καὶ σέ πρός
 γραφὴν ἐκκαλέσασθαι· ἀλλ' οἶδα καὶ δέδια τό λοισθος ἀγήρο ἄστο-
 20 στος. 'Ἐγὼ γοῦν οὐχ ὅσον γράψαι, ἀλλ' ὅσον ἀκροβολίσασθαι καὶ
 ὃς ζῶν δηλῶσαι ταυτὶ διεχάραξα. Σὺ δέ, εἰ μὲν ἐπαφῆς μοι τὴν
 γλῶσσαν, ἄφωνον πάντως δεῖξαις, εἰ δ' ἰσομέτρως ἀντεπιστείλῃς,
 θρασύτερόν με ἥρα τὸν δειλόν ἀπεργάσῃ.

8. βουλεῦσαι.

9. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 167β—168α τοῦ Βίενναίον κώδικος
 Phil. gr. 342.

18. τί

20. γ' οὖν οὐχ'

22. ἐπαφεῖς

ζ'.

Εἰς τὸν κύριον Λέσοντα τὸν εἰδικὸν.

Καὶ συνήλγησα καὶ συνέκλαυσα καὶ συνεθρίψα καὶ συνεπένθισα καὶ συγεδάκρυσα καὶ συνόμωξα καὶ συνεστέναξα ἐπὶ τῷ τελειωτῆς μηδαμός μου οὗτως γὰρ ἔθέμην εἶναι σοι, ἐπεὶ καὶ σύ, 5 ὡς πιστεύω ἐνώ. 'Ἄλλ' ἐπεὶ ὁ μέγας καὶ ὁ ἀντιστῆναι οὐκ ἔνι, καὶ οὐκ ἡ βιούλησις ἔφογον καὶ δοσον ὑπὲρ ήμᾶς μᾶλλον οἴδε τὰ καθ' ήμᾶς ταῦτην ἐμνηστεύσατο καὶ ἔαυτῷ ἥρμόσατο καὶ πρὸς ἔαυτὸν μετέστησεν, ἀπειρον κακῶν, ἄγευστον τῶν τῆδε, ἄθικτον, ἀχραιτον, ἀμόλυντον, ἀμίαντον, ἀψευστον. Τοῦτο καὶ ἐμὲ παρηγόρησε καὶ σὲ μὴ θρηνεῖν πεισάτω, ἀλλὰ χαίρειν καὶ εὐφραίνεσθαι, νυμφίου νυμφίον ἀλλαξάμενον κρείττονα, καὶ, εἰ ἀλγηρὰν τὴν στέρησιν αὐτῆς εἴποι τις, ἀλλ' οὐκ ἀνιαρὰν τὴν μετάστασιν ὡς πολλῶν ἀπηλλαγμένην κακῶν, οὐκ ημεῖς ἐν τῷ βίῳ εἴδομεν, ἔγωγε φαίην.

'Αλλὰ τί ἐπάδω ταῦτα ὁ μάταιος ἐγὼ τῷ συνετῷ, τῷ σοφῷ, τῷ φρονίμῳ, τῷ ἴκανῷ, τῷ εἰδότι, τῷ ἐπισταμένῳ, τῷ καὶ ἐμὲ καταρτίζοντι καὶ πολλοὺς ἄλλους στηρίζοντι καὶ ἔαυτῷ καὶ τῷ νυμφίῳ παρηγορίᾳ γινομένῳ καὶ παραμυθίᾳ καὶ τὴν δοκοῦσαν συμφορὰν εἰς εὐθυμίαν μεταβάλλοντι. Μᾶλλον αὐτὸς εἰπὲ ήμῖν καὶ τὰ κρείττονα δίδαξον καὶ τὰς αἰτίας δι' οὓς ταῦτα γίνεται γνώρισον καὶ φθέγξαι χαροπόν τι καὶ χαρμόσυνον, ἵν' εἰδῶμέν σε ψυχαγωγοῦντα ήμᾶς διὰ τῶν γραμμάτων, ἐπείπερ διὰ τῶν πραγμάτων οὐ βλέπομεν. Καὶ σοὶ τί οὖν ἀλλο ἐπευξαίμιην ἢ σωτηρίαν ψυχῆς; χαρίσμασι γὰρ ὁ Θεὸς τοῖς πρώτοις σε κατεκδυσησεν.

η'.

τῷ αὐτῷ

Εἰ μὴ με πάσης αἰτίας ἀπολύσεις ὅμολεγοῦντα παντὶ πταίσματι 25 ἔνοχον γενέσθαι, εἰ μὴ καὶ εὐθὺς τοῦτο ποιήσεις καὶ παραχρῆμα

ζ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 168α—169α τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil. gr. 342. 2. συνώμοξα 20. ἐιδῶμεν

θ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 169α—β τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil. gr. 342.

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΗΜΩΝ ΤΟΜΟΣ Κ'

3

καὶ ταχὺ κατανεύσεις καὶ πλεῖον ἥτις ἔγειρον θέλω καὶ ὡς τῷ σῷ μᾶλλον ἀριμόζει τρόπῳ ἄμα τῷ τὴν σφραγίδα λῦσαι καὶ ἄμα ἀρξασθαι καὶ πρὸ τοῦ διελθεῖν ἐτερόν τι τῆς ἐπιστολῆς, δίκαια μὲν ποιεῖς, ἀσυμπαθῆ δὲ καὶ ἀσπλαγχνα. Τοὺς γὰρ φίλους μετὰ τῶν ἐλαττώδη μάτων ἔχειν φίλους καὶ αὐτὸς ἀνέγνως. Ἐπεὶ οὖν καὶ ἡμάρτομεν καὶ ἡγομήσαμεν καὶ ἀφιλοί τινες ἐδόξαμεν, διότι μηδέποτε γενέσθαι ηὔξαμεν, οὔτω καὶ ἐμβραδύναντες, οὕτω καὶ συναχθέντες ὡς οὐκ ἔδει, τῆς μὲν προθέσεως ἐκείνης ὁμοιογοῦμεν ἐν Θεῷ ὡς οὐκ ἔξεστημεν, τοῦ δὲ ἐπὶ τοσοῦτον μὴ γράψαι χρόνον. Εἰ δὲ στρατηγοὺς τοὺς καὶ βασιλεῖς καὶ ἄλλους εἰς ἀπολογίαν προβαλλόμεθα, ἀλλ' οὖν ἔωλα καὶ ψυχρὰ λέγειν δόξομεν καὶ δέος μὴ τῆς συγχωρήσεως ἀποτύχωμεν, ἀπολογίαν τινὰ καὶ μηχανὴν μηχανώμενοι καὶ τεχναζόμενοι. Δὸς οὖν μεγαλοψύχως καὶ εὐπροσαιρέτως τὴν συγχώρησιν καὶ εἰς τὴν προτέραν ἀνακάλεσαι φιλίαν καὶ μήτε ὀνειδίσῃς, μήτε ἐλέγεις, μήτε αἰσχύνῃ τινὶ καθυποβάλῃς, εἰδὼς ὡς χριτῶς καὶ αὐτὸς τῆς τοῦ Θεοῦ συγχωρήσεως, τοῖς αὐτοῖς αἰτιάμασιν ἐμπεριειλημμένος· ἡμῖν γὰρ κρίνειν τὸν ἡμέτερον κριτὴν οὐ λυσιτελές κέκριται, κριτοῖς κατά γε τὸ παρὸν οὖσι· καὶ περὶ τῆς σὺν Θεῷ εύοδώσεώς σου γνώρισον ἡμῖν, ὡς καλῶς τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι ἔξανύεται· διότι καὶ εὐχόμεθα καὶ βεβαίως ἔχομεν. Τὰ σταλέντα δτι μικρὰ αὐτόθεν καταφαίνονται, σοὶ δὲ μεγάλα πάντως μετὰ τὴν συγχώρησιν δόξουσιν.

θ.

Μεθοδίως Πατρικίῳ.

Οὐ τοῦτό με ἐλύπησε, τὸ μὴ εἰσακουσθῆναι, ἀλλ' ἐκεῖνο εὑφρανε, τὸ σὲ τοιοῦτον εὑρεῖν προστάτην. Σοὶ γὰρ ἡσαν τὰ χρηστὰ πάντα, τὸ κήδεσθαι, τὸ ἐλεεῖν, τὸ ὑπεριήθεσθαι τὰ σωτήρια· τὰ δ' ἄλλα ὅσα σ' αἰτιασαμένῳ μοι χρηστὸν οὐκ ἔσχε τὸ πέρας ταῖς ἐμαῖς λογίζομαι ἀμαρτίαις. "Ἐχω οὖν τόγε ἐπὶ σοὶ, μεγαλοπρεπέστατε, διλοτελῆ τὴν χάριν καὶ εὐχαριστῶ καὶ εὐχομένη τοιοῦτον καὶ σοὶ γενέσθαι τὸν θεόν, οἶος σὺ ἐμοὶ ἐφάνης. Τοῦ δούλου σου, περὶ οὗ καὶ ὑπέμνησα τὸν ἐνδοξότατὸν μου κύριον, τοῦ ἀσηκρῆτις καὶ ἀνθρώπου τῆς εὐτελείας ἡμῶν πρόστηθι, ὡς ἀν καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ εὐχαριστήσω σοι.

2. σφραγίδα 11 ἔωλα

3'. Περιλαμβάνονται ἐν φ. 170α τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil. gr. 342.

Τῷ αὐτῷ.

Σὺ μὲν ἀπαίρεις καὶ χαίρεις, καὶ τούτου ἔνεκα χαίρομεν καὶ ἡμεῖς· τὸν γὰρ φύσει σὸν πατέρα, πρὸς ὃν σπεύδεις, θέσει καὶ ἡμεῖς ἔχομεν. Οὕτω γὰρ οὖ μόνον τὸ ἀδελφούς, ἀλλὰ καὶ τὸ φιλαδέλφους ἡμᾶς εἶναι διὰ βίου συντηρηθήσεται. Ἐμεῖς δέ, εἰ καὶ λυπούμεθα ἢ ἐπὶ τῷ χωρισμῷ, ἀλλ' οὗτοι εὐχόμεθα τοῦ καὶ σὲ ἐνωθῆναι καὶ διασωθῆναι τῷ ποθοῦντι καὶ ποθουμένῳ πατρί. Ἐρρωμένος οὗν καὶ χαίρων καὶ εὔθυμος τὴν ὅδὸν ἀνυε, τοῦτο εἰδώς, ὡς ἔτρωσάς με καὶ κέντρον ἀγάπης τῇ ψυχῇ ἡμῶν ἐγκατέπηξας μόνον τοῦ δυνηθῆναι καὶ ἔξαιρησαι καὶ ἵσσασθαι τὴν αὐτοπρόσωπον συντυχίαν καὶ τοῦ ὁμιλίαν καὶ χάριν σου.

ια'

Εἰς τὸν αριτήν.

Πολλὰ καταρῶμαι τοῖς τῆς μετάξης, ὅτι σε ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον κατέχουσιν ἐνδοξότατε καὶ περιφανέστατε κύριε. Ἐκ τούτου ἄδειαν οἱ πονηροὶ καὶ πλεονεκτικοὶ τὴν γνώμην εὐρόντες τὰ ἑαυτῶν ποιοῦσιν.

Ὦν εἰς ἔστι καὶ ὁ Διονύσος, μυρίας λύπας τῷ θεῖφ μου τῷ ἐπισκόπῳ ἐπάγων. Ἐκδίκησον οὗν τῷ δικαίῳ πρῶτον, ἐπειτα ἐμοὶ χαριζόμενος τὸν γέροντα καὶ θεῖόν μου, ὃς ἂν παρ' ἐκείνου μὲν εὐχάς, παρ' ἡμῶν δὲ εὐχαριστίας τὰς πρεπούσας κομίσῃ, καὶ τὴν ταχίστην ἐπίσκεψαι ἡμᾶς, ἵνα [εἰ] μή τι ἄλλο, τέως τὴν ἀγάπην ἀφοσιωσάμεθα, χρόνον πολὺν σωματικῶς μὴ συνελθοῦσαν· τῷ γὰρ πνεύματι καθ' ἕκάστην πείθομαι συνεῖναι καὶ συνομιλεῖν. Ἐρρωσο, τοῖς καλοῖς καὶ δικαίοις καλὰ καὶ δίκαια προστιθείς.

ι'. Περιλαμβάνεται ἐν φ 170α—β τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil. gr. 342.

ια'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 170α—171α τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil. gr. 342.

. 14. θεῖον 18. εἰ προσέμηκα 18. ἀφοσιωσόμεθα

ιβ'

Τῷ βασιλεῖ.

'Οχληρὸς μὲν ἵσως δόξω τῇ βασιλείᾳ σου τὰ κατ' ἐμαυτὸν ἀναγγέλλων' ἀλήθειαν δὲ ἔρῶ καὶ ιερεὺς ὃν καὶ πρὸς βασιλέα λέγων, ὃν οὐδεὶς ἔλαθεν ή λάθοι τῶν ψευδομένων. 'Αντὶ πολλῶν, ὃς δέσποτα, καὶ μεγάλων, καὶ αὐτῶν, ὃς εἰπεῖν, ἀναγκαιοτάτων καὶ πρώτων τοῦ ζῆν ἀφοεμῶν ἡ δουλική σου μητρόπολις τὸ χρυσοβούλλιον ἔλαβεν.

"Ἐλαίον γὰρ οὐ γεωργοῦμεν τοῦτο κοινὸν τοῖς Ἀνατολικοῖς ἔχομεν πᾶσιν οἶνον ἡ καθ' ἡμᾶς οὐ δίδωσιν, ὑψηλῆς καὶ ταχινῆς λαχοῦσα τῆς θέσεως· ἀντὶ ξύλου τῷ ζαρζάκῳ χρώμεθα, ὅπερ ἔστι ἐπιμελεῖας ἀξιωθεῖσα κόπρος· πρᾶγμα καὶ ἀτιμότατον καὶ δυσωδέστατον· τὰ γὰρ 10 ἄλλα δσα νοσοῦσιν ή νγιαίνουσίν εἰσιν ἐπιτήδεια ἀπὸ τοῦ Θρακησίου καὶ τῆς Ἀτταλείας καὶ αὐτῆς τῆς βασιλευούσης ἐρανιζόμεθα. 'Αντὶ πάντων καὶ ἄλλων, ὃν ἐν χρείᾳ καθίσταται ὁ πολλοὺς ὑποδεχόμενος, ἀνθρωπος καὶ αὐτὸς ὃν, ἔτι δὲ καὶ τῆς τῶν ψαλλόντων ὄργας καὶ λοιπῶν τῶν ἔξυπηρετούμενων τοῦ μακαριωτάτου σου 15 πατρὸς καὶ βασιλέως χρυσοβούλλιον ἐπιφερόμεθα. Κρίνον οὖν με μετὰ διακρίσεως καὶ μὴ συγκρίνῃς τοῖς πάντα ἔχουσιν ἢ οὐκ ἔχομεν, μηδὲ δ μέγας σου νοῦς καὶ βασιλικώτατος καὶ διακριτικώτατος ἀλόγως ζῆν ἔσση με κριθῆ τρεφόμενον καὶ χόρτῳ καὶ ἀχύροις· οὐδὲ γὰρ σιτοφόρος ἡ τῶν Συνάδων χώρα, ἀλλὰ κριθοφόρος μόνον. Ταῦτ' οὖν ἀληθῆ 20 λέγω· ἀξιῶ τὴν βασιλείαν σου καὶ ἐρευνηθῆναι. Εἰ δὲ μέ τινες λέγουσι πλούσιον καὶ περιφανῆ τὴν μητρόπολιν, ἔκεινοι μὲν ἢ οὐκ οἴδασι λεγέτωσαν καὶ τὴν ἀπλότητα διαβαλλέτωσαν, ἐγὼ δὲ συμμετρήσαπθαι ἀξιῶ καὶ τὸν πλοῦτόν μου καὶ τὰ χρέη μου,

ιγ'.

Εἰς τὸν γενικόν

"Ἐκραξα καὶ οὐκ ἥκουσας· ἔγραψα καὶ οὐκ ἀντέγραψας, ἐκάλεσά 25 σε εἰς βοήθειαν καὶ οὐκ ἐπεστράφης μου. "Ἐπραξας ἀρα ἐπ' ἐμοὶ

ιβ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 171α—172α τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil. gr. 342.

6. ἔλεον 8. ὅπερ ἔστι 10. θρακίση 11. ἀταλίας 15. κρίνον
20. με τινὲς 22. διαβαλέτωσαν 23. πλοῦτον

ιγ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 172α—β τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil. gr. 342.

τὰ μὴ προσόντα τῇ φύσει σου; εἰ μὲν ἀποτυγχάνειν με διδάσκων καὶ μὴ λυπεῖσθαι, εὐγενῶς καὶ σοφῶς· τοῦτο καὶ Διογένης· τοὺς γὰρ ἀνδριάντας ἐκεῖνος ἦται προσερχόμενος, καὶ τὴν αἰτίαν ἐρωτώμενος, ἀποτυγχάνειν ἔλεγε μελετᾶ. Εἶδὼς εὗτελῇ με περιεφρόνησας.
5 "Ισθι τῆς αὐτῆς ἀμαρτίας εἶναι καὶ τὸ διδόναι οἵς οὐ δεῖ καὶ τὸ μὴ διδόναι οἵς δεῖ. Γενικῶς οὖν τὰ πράγματα κυβερνῶν καὶ πολλοῖς ἐπικουρῶν, ως ἀκουω· οὐ γὰρ οἴδα τοῦτο πείρᾳ ἢ κατάνευσον καὶ ἐμοὶ σῆς δόξῃ ἐνεκεν ἢ ἀπόειπε, ἵνα μὴ δι' ὅχλου σοι ἔτι γένωμαι,
κινῶν πρός τοῦτο καὶ φίλους.

ιδ'.

"Αλλη.

10 Κακῶς ἐγὼ ὁ μάταιος ἐποίουν μὴ γράφων τῷ δεσπότῃ μου, μηδὲ τὰ κατ' ἐμαυτὸν ἀνατιθείς σοι καὶ τὰς θεοπειθεῖς εὐχάς σου εἰς βοήθειαν ἐκκαλούμενος. 'Αλλὰ νῦν καὶ γράφω καὶ συγγνώμην αἰτῶ καὶ ἐρωτῶσθαι σε εὔχομαι καὶ ἐν ἀλυπίᾳ διάγειν καὶ εὐθυμίᾳ. Εἰ δὲ δεῖ τι καὶ παρρησιασάμενον χαριεντίσασθαι, οὐδὲ αὐτός, ὁ μα-
15 κάριε, πολλὰ καὶ συνεχῆ ἡμῖν ἔγραψας. καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως, ως νιφά-
δας ἐπιστολῶν πέμψας, οὕτω καὶ ὀνειδισας καὶ σοβαρῶς καὶ μέγα φρονῶν ἡμῶν καθῆψω, δικαίως μέν, τῷ αὐτῷ δὲ σχεδὸν καὶ αὐτὸς
20 ἐνεχόμενος κρίματι. Τὴν οὖν ἐπιτίμησιν, ἵν' ἀληθῶς εἴπω, πατρι-
κῶς καὶ ἀπὸ διαθέσεως χρηστῆς γενομένην, καὶ ἡσπασάμεθα καὶ
ἀπεδεξάμεθα. Παρακαλοῦμεν δὲ καὶ ἔτι τοῦτο ποιεῖν σε καὶ συνεχῶς γράφειν καὶ πρὸς τὰ καλὰ ἡμᾶς διαγείρειν, πρὸ δὲ πάντων εὐχαῖς ἡμᾶς στηρίζειν πολλῶν γὰρ τούτων καὶ μάλιστα οὖσιν τῶν σῶν δεό-
μεθά τε καὶ χοήζομεν.

ιε'. .

Εἰς τὸν κανστρίσιον.

Καὶ σὺ καλός τις ἡσθα καὶ σοφὸς καὶ ἀρετὴν ἄμαχος, καὶ ἡμεῖς
25 ἥδειμεν τοῦτο καὶ καιρὸν ἔζητοῦμεν, ὥστε καὶ τὴν πρόθεσιν ἐνδεί-

ιδ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 172β—173α τοῦ Βιενναίου κώδικος
Phil. gr. 342. 11. μηδὲ 18. ἢν ἀληθῶς

ιε'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 173α—173β τοῦ Βιενναίου κώδικος
Phii. gr. 342.

ξασθαι καὶ τὰ προσόντα σοι μαρτυρῆσαι καὶ ὁ Κουβούσης νῦν ἔλθὼν πολλὰ τούτοις δμοια προσέθηκε, μέγαν σε πόλιῶν τῷ λόγῳ καὶ ὅσος εἴ ἐκδιηγούμενος, καὶ ὁ ἀδελφὸς ὑπερῆρε σε τῶν πολλῶν, καὶ προσέθηκε πάντων. Καὶ νῦν οὐ πάρ' ἡμῶν ἵνα κυκλικῶς καθ' ἑνὸς εἴπω τοὺς ὑπήρχας καλός τις εἴ καὶ σοφὸς καὶ ἀρετὴν ἀμαχος. Τοιοῦτος οὖν ἦν μέμνησο καὶ ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ γράψε καὶ μέμνησο.

15'.

Εἰς τὸν χαρτοφύλακα.

Οὐκ ἔγραφον οὕτως συμβάν καὶ μὴ δεξαμένου ἀρχὴν τοῦ πράγματος ἐφίλουν δὲ ἄρα καὶ ἀγράφως, ὅπερ οἶδα· καὶ ἄλλους ποιεῖν καὶ τὴν ἀρετὴν ὅση σοι πολλὴ περίεστιν ἥδούμην καὶ τὸ ἥθος ἐσεβαζόμην καὶ ἡ γνῶσις ἔξεπληττέ με καὶ ἡ φιλικὴ διάθεσις ἐφείληκετό με καὶ τὸ γειτονεῖν ὑπέσυρέ με καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ πρανοῦς. Οὕτως σὺ πολλὰς ἔχεις τὰς ἴνγγας καὶ θέλγεις δρώμενος καὶ κατακηλεῖς ἀκουόμενος καὶ προσλαλῶν ἥδυς εἴ καὶ συνομιλῶν χαριέστερος. Ταῦτα ἡ πεῖρα καὶ ἡ γραφὴ τοῦ ἀδελφοῦ καὶ εὐχαριστία προσμαρτυρεῖ, καὶ σοι δοίη τὸν μισθὸν ὁ θεὸς ἀντισηκώσας,, δτι καὶ τὸ τῆς δυστομίας βάρος αὐτῷ ἐπελαφρίζεις ή καὶ παντελῶς ἀφαιρεῖς καὶ εὐεργετεῖς προσεπιδαιριλευόμενος καὶ ἡμῖν. Ταῦτα πῃ χαρίζῃ τὰ μέγιστα. "Ἐρρωσο τοιοῦτος ὃν καὶ τιμηθεὶς ὑπὸ θεοῦ τιμὴν τῶν ἀνωτάτω καὶ μακαριωτάτην.

16. 15'.

Τῷ αὐτῷ.

20 "Ημεῖς οὐδέποτέ σου ἐπελαθόμεθα, κάλλιστε ἀνθρώπων, ὅλλ'
εἰς νοῦν σε ἔχομεν καὶ τῶν ἀπείρων σου καλῶν ἐν διηνεκεῖ ἐσμὲν
μνήμῃ. 'Αλλ' οἵτω συμβάντες ὑπὸ τῆς ἀφυίας ἡμῶν οὐκ ἔγραφομεν·
οὐ μὴν διὰ τοῦτο καὶ τοῦ φιλεῖν ἀφιστάμεθα, ἀλλὰ πλέον διὰ τοῦτο

τοῦτον τοῦτον

3. ὑπερῆρε

ιε. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 173β—174α τοῦ Βιενναίου κώδικος
Phil. gr. 342.

7. συμβάν 16. δυστομίας 10-11. ταῦτα ποῖ

ιε. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 174α-β τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil.
gr. 342.

22. συμβάν 23. (δις) διατοῦτο.

καὶ ἥδούμεθα καὶ ἥγαπῶμέν σε. Νῦν δὲ πρῶτος καὶ γράψας καὶ πράξας καὶ πέμψας τὰ συνήθη δῶρα, πρῶτος καὶ εἰς φιλίαν, πρῶτος καὶ εἰς εὐεργεσίαν παρ' ἡμῶν ἀναγραφήσῃ τε καὶ ἀπαγορεύθησι. Τὴν οὖν δίοδον ώς ἐκέλευσας καὶ γνωρίσομέν σοι καὶ ἔδωμέν σε τῆς τε θέας καὶ ὅμιλίας σου καὶ τῶν εὐχῶν σου γλυκόμενοι, τὰς ροιάς ἀπολαβόντες, ἐπιρριπτάριόν σοι ἀπεστείλαμεν, οὐχ ὅμοια ποιοῦντες. Ποῦ γάρ τὰ δεύτερα τοῖς πρώτοις ἵσα, φίλα δὲ καὶ τῇ σῇ ἀγάπῃ μὴ ἀπαρέσκοντα;

ιη'.

Τῷ αὐτῷ.

Ἐγὼ τὴν εἰς τὸ Διορύλαιον ὑποστροφὴν οὐκ ἐψευσάμην, φίλε καὶ ἀδελφὲ ποθούμενε, ἀλλ' ἐψεύσθην τὴν σὴν συνάντησιν, εἴτε τῆς ἐμῆς ἀργίας ἔνεκα, εἴτε σῆς ταχύτητος, οὐκ οἶδα. Σὺ δ' οὖν εἰδείης ὁ μὴ βραδύνας, ἀλλὰ τοῦ δέοντος πλέον ταχύνας. Τούτου οὖν ἔνεκα καὶ ὅστε τοῖς αὐτοῖς μὴ περιπεσεῖν, τὸ πότε συντύχωμεν οὐκ ἐδήλωσα· ἔστι δὲ σὺν Θεῷ ταχύ, αὐτοῦ τούτου εὑδοκοῦντος καὶ πράτιοντος. "Ερρωσο εὐθυμῶν, εὐεκτῶν καὶ εὐοδούμενος.

ιθ'.

"Αλλη.

Τὰ μὲν σὰ περὶ ἡμᾶς ἀμεμπτα καὶ πάντη ἀσύγκριτα. Γέρων γὰρ εἰ καὶ τῷ χρόνῳ καὶ τῷ τρόπῳ καὶ εἰς πατρὸς ἔφθασας τάξιν καὶ θείου καὶ προνοητοῦ καὶ κηδεμόνος. Τὰ δ' ἐμὰ περὶ σέ, ίν' αὐτὸς ἐμαυτοῦ κατηγορήσω, ἀγνώμονος, ἀμνήμονος, ἀπροαιρέτου, 20 ἀσυνειδήτου, ἀχαρίστου καὶ ὅπερ ἂν ἔτερον εἴποις. Μὴ οὖν εἰς κρίσιν ἔλθῃς μεθ' ἡμῖν, δτι οὐ δικαίωθησόμεθα ἐνώπιον σοι, ἀλλ' ἔχου μὲν καὶ σὺ τῆς αὐτῆς προαιρέσεως καὶ διαθέσεως, ἢ σε καὶ κο-

1. ἥγαπῶμεν 6. ἐπιριπτάριον

ιη'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 174β—175α τοῦ Βιενναίου κώδικος
Phil. gr. 342.

13. συντύχωμεν

ιθ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 174β—175α τοῦ Βιενναίου κώδικος
Phil. gr. 342.

σμεῖ καὶ κρείτονα δείκνυσιν ἡμῖν, καὶ συγγίνωσκε ὡς οὐ κακίαι μᾶλλον οἱ ἄνθρωποι πταιούσι. Σὺ οὖν ἐν ταῖς εὐχαῖς μέμνησό τινος λέγοντος καὶ ἔρρωσο.

κ'.

Ἐις Νικήταν τὸν τοῦ Αθηνῶν ἀθελφόν.

(Οὐκ ἔτι τὴν βασιλεύουσαν πόλιν ἴδειν ἐθέλω· οὐκ ἔτι τὴν προ-
· καθεξομένην καὶ πλεονεκτοῦσαν. Οἱ γὰρ σοφοί με ταύτης ἐν πύλαις
ἐξεδέξαντο. Σοφοὶς γὰρ ἐγὼ πληθυντικῶς καλῶς τὸν ἵνα Νικήταν,
τὸν πολυρρήμανα, τὸν πολυγνώμονα, τὸν ἔνθουν, τὸν ἔμμονον, τὸν
πολλὰ λέγειν, τὸν πολλὰ γράφειν εἰδότα, τὸν σιωπῶντα μηδέποτε,
τὸν ἀλοῦντα μηδὲ πάντοτε, τὸν ἀηδόνα, τὸν χελιδόνα δῆτα, τὸν ἐν
χειρῶνι τέττιγα, τὸν πρῶτον ἢ δεύτερον τῆς σοφῆς συμμιορίας. Ποῦ
δέοι τὸ κάλλος ἔκεινο; Ἰνα καὶ πρὸς σὲ ἀποστρέψω τὸν λόγον, ὁ
θαυμάσιε; Ποῦ ἡ συνθήκη ἐπινενόηται; Ποῦ τὸ καινοπρεπὲς τοῦ
λόγου, ποῦ τὸ ἀνθηῷδον ἐξεῦρες τῆς λέξεως; Ποῦ τὸ τῶν νοημάτων
ἐπάλλιον: (Οἱ που σὺ τὴν ἡμετέραν ἐβάδισας, τὴν συνήθη καὶ τε-
1. τριμένην, ἄλλὰ τινα ἐτέραν, ἀτριβῆ καὶ ἀπόρευτον, καί σε 'Αναξι-
μένης δ ποτὲ τῶν λόγων ἀπολαύων τῶν νῦν ὑπερῆρε καὶ ὑπὲρ ἡμᾶς
ἐσόφισε καὶ θαυμάζεσθαι δσημέραι πεποίηκεν. Ἡμεῖς μὲν οὖν [διὰ
τὸ] μὴ ἐφικνεῖσθαι [τῇ] τῶν σῶν λόγων δυνάμεως χαμαιπετεῖς ὄν-
τες καὶ χαμαίζηλοι καὶ αὐτὴν τὴν οἴησιν ὑπερβεβηκυῖαν ἔχοντες
2. καὶ οἵον εἰπεῖν γηίνοι καὶ ἀνθρώπινοι, ταπεινά σοι καὶ προσλα-
λοῦμεν καὶ προσφεγγόμεθα καὶ ἀγροικότερον ἐπιστέλλομεν. Σὺ δὲ
ἡμῖν τὰ συνήθη ποιεῖν μὴ ἐλλίποις ἀνωθεν καὶ ἀπὸ ὕψους ἐποικοδο-
μῶν, ἐπιβλέπων, φρονῶν, λαλῶν, γράφων, πράττων, ἐπιστέλλων καὶ
διαλεγόμενος.

κ'. Ηεριλαμβάνεται ἐν φ. 175a—176a τοῦ Βιενναίου κώδικος
Phil. gr. 342, ἐξεδόθη δ' ὑπ' ἔμιοῦ τὸ πρῶτον ἀλλαχοῦ.

5. πύλαις (;

6. νικητὴν τὸν πολυρρήμονα

14. ἡ που 17-17. διὰ τὸ προσέθηκα

18. τῆς προσέθηκα

19. ὑπερβεβηκυῖαν 23. ἀποβλέπων

κα'.

Τῷ αὐτῷ.

Εἶδον διὰ γραφῆς τὸν σεβασμίαν ἐμοὶ καὶ τριπόθητον κεφαλήν σου· εἶδον τὸν προσηγῷ καὶ ἕμερον χαρακτῆρα τῆς θεσπεσίας σου ὅψεως, σεβασμιώτατε δέσποτα· εἶδον δσα δι' εὐχῆς εἶχον. Ἐγὼ γὰρ ἐν τῇ ψυχῇ μου περιφέρων σε καὶ ἀπομνημονεύων τῆς κεχαιριτωμένης διμίλιας σου, ἔδοξει διὰ τῆς γραιφῆς αὐτὸν σε καὶ ἵδειν καὶ προσπτύξασθαι καὶ συλλαλῆσαι σοι καὶ ἐνωτισθῆναι σου τῆς γλυκυτάτης φωνῆς. Οὕτως ἐγὼ περὶ σοῦ καὶ φρονῶ καὶ λαλῶ καὶ λογίζομαι, καὶ οὕτως ἔξεχομαι τοῦ χρησοῦ καὶ καλοῦ μου δεσπότου. Ὁ ἀντιδικῶν καὶ ὁ ἀνθιστάμενος τῷ ἀληθινῷ σου τρόπῳ οὕτω διασύνθεται ὡς ἐν αὐτὸς τῇξι καὶ ἡθέλησας. (ἴ) γὰρ ἐντυχόντες σοὶ καὶ ἔκεινῷ σὲ μὲν ὑπερεπιανοῦσι καὶ ὑπεραιίρουσι πολλῶν ἢ πάντων ἔνεκα, ἔκεινον δὲ ἐκ τοῦ ἐναντίου καὶ ψέγουσι καὶ διασύρουσιν. Ἐμὲ δὲ ἵσθι τοῖς ἐπαινοῦσι προκείμενον καὶ [δι'] εὐφημίας ἄγοντά σε τὸν πάσῃ ἀρετῇ κεκοσμημένον. (ἴ)δα δὲ ὅτι καὶ ὑπερτερήσεις τούτου καὶ ἀσθενῆ αὐτὸν ἀποδείξεις καὶ ἀνελεύθερον ὡς τῇ ἀληθείᾳ ἀνθιστάμενον καὶ τῷ ψεύδει συνηγοροῦντα. "Ιδοιμί σε καὶ ὑφισταλμοῖς ἔστωσι τὸ ἐγκαλλώπισμά μου, τὸν πάσης παραμυθίας ἔμπλειν.

κβ'.

"Αλλη.

Τῆς βασιλικῆς εὐνοίας κατ' εὐχὰς ἡμῶν δοθείσης ὑμῖν, πατέρες καὶ ἀδελφοὶ ἰερότατοι, τίνος ἔνεκεν οὐκ ἐμνήσθητε ἡμῶν, ἀλλὰ τέλειον ἔξελάθεσθε τῆς ἀδελφικῆς συμπνοίας καὶ δμονοίας, καὶ ταῦτα διὰ πολλῆς πείρας ἐλθόντες καὶ πάσῃ τριβῇ ἔγγυμνασθέντες καὶ νέα καὶ παλαιὰ ἴδόντες τε καὶ ἀκούσαντες; (Οὐχὶ πλέον αἱ δύο χεῖρες τῆς μιᾶς πράττουσι καὶ οἱ ὄφθαλμοὶ καὶ τὰ ὥτα καὶ αὐτοὶ οἱ πόδες;

κα'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 176α-β τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil. gr. 342.

6. ἐνωτισθῆναι 9. ἀντιδικῶν 14. δι' προσέθηκα

κβ'. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 176β—179β τοῦ Βιενναίου κώδικος Phil. gr. 342.

οὐχὶ καὶ οἱ τῶν ἀδόντων χοροὶ καὶ αἱ περὶ τοὺς ψαλμοὺς καὶ φόρμιγγας μῷμονίαι διὰ πολυφώνων ἢ ἀντιφώνων τὸ σύμφωνον ἔχουσιν
 Οὐχ δὲ Πολυδεύκης, τὸ παλαιὸν ἔχεινο διῆγημα, τὸ θεός μὴ λαβὼν
 τὸ ἥμιθεος σὺν τῷ ἀδελφῷ ἔλαβεν; Τί δαὶ καὶ ἐρωμαίων Λεύκολ-
 σ λος; οὐχὶ τὸν ἑαυτοῦ παρεῖς καιρόν, τὸν τοῦ ἀδελφοῦ περιέμεινεν.
 ἵνα μὴ μόνος, ἀλλὰ σὺν τούτῳ ἔρεῃ; Οὐχὶ καὶ οἱ εὔγενέστατοι καὶ
 σεβαστοὶ βασιλεῖς νῦν ἀμά συνεισῆλθον, τὸν ἀδελφικὸν καὶ τούτῳ
 σώζοντες τρόπον; Οὗτῳ καλὰ τὰ τῆς προτροπῆς καὶ ἐπαγωγὰ καὶ
 ὅλκὰ πρύκεινται, καὶ τὸ μυθικὸν καὶ τὸ ιστορικὸν καὶ τὸ νῦν ὑρώ-
 ιο μενον. 'Ἄλλ' οὐχ ἡμεῖς τοιοῦτοι οἵσα ἡμᾶς εἰδέναι, ἵστος δὲ καὶ τοι-
 οῦται οἵσα ἡμεῖς μὴ εἰδέναι. Οἱ μὲν οὖν σοφοὶ ὠρίσαντο ἐνὸς ἀτό-
 ποι δοθέντος πολλὰ ἄτοπα ἐψεσθαι, ἡμεῖς δὲ καὶ συμβάν τοῦτο
 εἶδομεν καὶ εἰς τέλος ἔκβαν. Περιερρονήθη τις τῶν ἀρχιερέων,
 ὃς οὐκ ὕφειλεν, ἐν ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς ψήφοις; ἐκινήθη τις καὶ μέ-
 15 χρι δυάδος καὶ ἔως αὐτῆς ἀνέβη τῆς τριάδος; νῦν δὲ περιτέρῳ πρό-
 εισιν. 'Ἐγὼ δὲ καὶ παιδάριον ήν ἔτι μέμνημαι γάρ, καὶ τὸν ἀντι-
 λέγοντα εἶδον καὶ πόσοις ἀντέλεγεν ὃ εἰς καὶ ὃ τὶς καὶ ἐπὶ πόσων
 καὶ διὰ τίνα καὶ μή παρορώμενον ἐσχίσθησάν ποτε καὶ οἱ ἀρχιερεῖς
 βασιλικῷ τόμῳ καὶ δίγματι, καὶ τὸ κακὸν ὕρρηκτον ἔμεινεν, ἔως
 20 ἐσχίσθη καὶ αὐτὸς ὃ σχίσας. Πολλὰ τοιαῦτα ἀν εἶπον, εἰ πρὸς μὴ
 εἰδότας εἶπον. Νῦν δὲ ὃ ἔξω πολλῶν τοῖς ἔσω διαλεγόμενος πολλὰ
 ἐν κράξειεν καὶ ὑπερφωνήσειεν ὥστε ἀκουσθῆναι. 'Ἄλλ' ἔσται καὶ
 ἡμῖν τοῦτο δὴ τὸ πολίτευμα καὶ τὸ καθ' ἡμῶν νῦν εἰςαγόμενον
 ὑπὲρ ἡμῶν ποτε γενίσεται καὶ ὃ νόμος ὃν αὐτοὶ γράψετε τὸ κῦρος
 25 παρ' ἡμῶν δέξεται. Πατριάρχης μέλλει δοθῆναι τῇ οἰκουμένῃ· οὕτω
 γὰρ αὐτὸν οἰκουμενικὸν πάντως καλέσετε· καὶ πατριαρχῶν ὃ πρῶτος·
 τὶ γὰρ εἰ δεύτερος, τοῦ πρώτου δόντος ἀφανείᾳ τετιμημένου καὶ μόνῳ
 σεμνυνομένου τῷ δόντματι, καὶ τῶν ἀδελφῶν δόνεν, πολλῶν δόντων
 καὶ μεγάλων, δέξεσθε τοῦτον ἢ καὶ ἐκλέξεσθε καὶ χειροτονήσετε καὶ
 εὐφημήσετε. Καὶ ὥσπερ οἱ τὴν 'Ασίαν ποτὲ κατοικοῦντες καὶ ἀκον-

1. φορμίγγας 4. λεύκολος

5. περιέμεινεν 11-20. 'Ἐν τῇ ᾧ ἐρυθραί γραμμαῖ

13. τις 14. ἐκινήθη τοῦ καὶ

18. ποτὲ

25. δέξηται

τες ἐνὶ δεδουλεύκασιν ἀνθρώπῳ διὰ τὸ μὴ δυνηθῆναι μίαν εἰπεῖν.
 τὴν οὖ, συλλαβήν, οὕτω καὶ ὑμεῖς κινηματες ἴροίξετε καὶ σιωπήσετε
 καὶ τὴν ἔλευθερίαν εἰς ἀνελευθερίαν μετατρέψετε καὶ οὐδὲν παρ'
 ὅδῷ ἢ παρ' ἕογχῳ τῶν ἀδελφῶν μεμνήσεσθε, ἀλλὰ τοῖς μὲν ἔξελαυνο-
 α μένους ὁρῶντες, ὅτε μὴ καθαροῖς, ὡς ἔοικε. τοῖς πασὶ τὸ ἄγιον ἐπάτη-
 σανέδαιρο; τοὺς δὲ πλησίον που κρυπτομένους καὶ λανθάνοντας, ἵνα
 μὴ ταῦτα τοῖς αὐτοῖς πάθωσι, κάθησθε. δεσπόται καὶ πατέρες, σεμνοὶ
 σιωπηλοί, αἰδεσιμοι, ἀφωνοι, ἀναυδοι, θείου μὲν πνεύματος ἀπό-
 ζοντες, μηδὲν δὲ τολμῶντες παρρησίας καὶ ἀληθείας εἰπεῖν πληρες.

10 **Μὴ** ὑμεῖς γε τοιοῦτοι γένοισθε, μηδὲ τῇ σιωπῇ τὸ εἰδόκιμον κτί-
 σοισθε. Αἰρήσασθε λαλῆσαι μᾶλλον καὶ συνεξελθεῖν συγκαλεῖν ἡμῖν
 ἢ σιωπῆσαι καὶ ἐνδοτέρῳ χωρῆσαι. Λίθοιμαι, πατέρες καὶ ἀδελφοί
 ἄγιοι, τὸ ἐπελθόν μοι νῦν εἰπεῖν, ἀλλὰ τοῖς τοῦ θεοῦ ἀρχιερεῦσι
 λέγων ἐκλαλήσω, καὶ τοῦτο ἵσως κιν τούτῳ σιωπήσετε. "Ηκουον
15 δὴ περιαρδόμενον τοῦτο δὴ τὸ δημῶδες, ὡς ὃ ἔσω τόπον οὐ ποιεῖ
 τῷ ἔξω. Ἐνόμιζον ἐπὶ βαλανείου τοῦτο λέγεσθαι καὶ θεάτρου, ἐπὶ
 δὲ ἀρχιερέωγ οὐκ ἀν προεδόκησα ἢ ἐκκλησία; Νῦν δὲ δέδοικα μὴ
 καὶ λάλημα τοῦτο γένηται ὡς ἐφ ἥμῶν τε καὶ ὑφ' ὑμῶν πληρωθέν.
 Τὶ δὲ καὶ εἰ διὰ θεραπείαν σώματος ἔμελλέ τις εἰζελθεῖν καὶ τυχεῖν
20 ἐπισκέψεως. Τὶ δαι καὶ εἰ τῶν ἐκκλησιῶν ἔνεκα καὶ τῶν ὄγίων;
 Τὶ δαι καὶ εἰ διὰ χρείαν ἄλλων, οἴα πολλὰ τὰ περιστατικὰ τυγ-
 χάνει, ἢ συγγενοῦς ἐπίσκεψις ἢ κτήματος περιποίησις; Εἰ
 δὲ καὶ ἀδικούμενός τις ἢ ἐπηρεαζόμενος πραξέλθοι, τὶ τῷ τοι-
 ούτῳ γενήσεται, ἀποκλειομένῳ καὶ ἔξωθισμέιῳ καὶ ἐκδιωκο-
25 μένῳ παρ' ὧν ἥκιστα ἔχοῃ, παρ' ὧν ἔδει μᾶλλον καὶ συγκροτεῖ-
 σθαι καὶ βοηθεῖσθαι καὶ διεκδικεῖσθαι; Εβραίοις τοῦτο ἔγνωμεν ἀπὸ
 τῆς Ἰστορίας πάλαι διατεταγμένον, τὸ μὴ πελάζειν Ἱεροσολύμοις, ἀλλ'
 ἀπὸ τριῶν ἵστασθαι ἢ καὶ ἔξ μιλιων, ἀλλ' ὡς στασιώδεσιν, ὡς θερμούρ-
 γοῖς καὶ τολμηροῖς καὶ πολλάκις ἐπιχειρήσασι τὴν ἀεὶ κεισιμένην ἀνα-
30 στῆσαι πάλην. Ήμῖν δὲ ἡ αἰτία ἀδηλος καὶ ἡ αἰσχύνη ἀρρητος. Μὴ
 οἶν ἀνάσχησθε, πατέρες ὄγιοι καὶ συλλειτουργοί ποτε χρηματίσαν-

4. μὲν 5. ἐπάτησας 10. ὑμεῖς 10. μὴδὲ 11. ὑμεῖν
 23. ἀδικούμενος τις 25. συγκροτεῖσθαι, γραπτέον συγκρατεῖ-
 σθαι; 28. θερμούργοις 30. πάλην γραπτέον πάλιν ἢ πόλιν!
 31. γ.οῦν

τες, τὸ τοιοῦτο γενέσθαι κακὸν καὶ μὴ νομῆν λαβεῖν τὴν χαθ' ὑμῶν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ παροησίᾳ χρήσασθε καὶ δείσει καὶ ἀξιώσει καὶ παρακλήσει καὶ κλίσει γονάτων, ὅστε τὴν βασιλικὴν καὶ ἡμῖν δοθῆναι εὐμένειαν καὶ τὸ τῆς εἰσελεύσεως ἐνδόσιμον καὶ πράγματι τυπωθῆναι καὶ γράμματι, εἰ δὲ μηδὲν ἄλλῳ τοῦτο γοῦν ἔχοντι Βασιλεὺς διμέγας τοῖς ἀρχιερεῦσιν εἰσέλθετε. "Ιστε γάρ, ὡς εἰ μὴ τοῦτο γένηται ἢ ἔτερόν τι θεσμῶν ἔξω ἐκκλησιαστικῶν γένηται παρ' ἡμῶν τῆς μηδ' ἐντελοῦς συνόδου, ἡμεῖς μὲν θυσιαστήριον ἔτερον οὐ στήσομεν, οὐδὲν' ἴδιᾳ καὶ χωρὶς συναγάγωμεν, παρευριμέθα δὲ ὑμῖν καὶ προλέγομεν, ὡς οὐκ ἐν δικῇ τὰ γινόμενα γίνεται, ἀδελφῶν τοσούτων ἢ καὶ μακρῷ πλειόνων παρεμένων τε καὶ οὐδὲν δσον νῦν ἔμπαιζομένων. Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα οἵ ἔξω εἴποιεν ἀν· ἔγὼ δὲ εἴρηκα.

καὶ.

"Ἄλλη.

"Ἄλλα μὲν ἔξι οἰκείων δρμηθεὶς ἥθῶν καὶ τῆς λαχούσης μοι ἐπ' ἄλλαις ἐλπίσιν ἔμελέτησά τε καὶ ἔφρόντισα· ἔτερα δὲ νῦν ἐφ' ἔτεροις μὲν παραδόξως ἀπήντησε καὶ γράφειν καὶ λέγειν μεθαρμόζομαι. Τίνα δ' ἦν ἐκάτερα; 'Εγώ καὶ ταῦτα καὶ ἔκεινα δηλώσω. "Ηλ πισα καὶ ὥνειροπόλησα πάντως διὰ χρόνου πολλοῦ κατιών ἴδειν τὰ τιμιώτατα· βασιλεὺς δ' ἦν τούτων τὸ μέγιστον, καὶ βασιλεὺς μέτα λαμπρᾶς ἐπανιών τῆς νίκης καὶ οἵας οὐκ ἄλλος, χρόνῳ μὲν διν πολὺν ἐταλαιπώρησεν, ὥςθ' δλοσχερῆ τὴν νίκην ἀρασθαι, ποθεινὸς καὶ ἐπέραστος ἔργῳ καὶ λαμπρός καὶ ἐπίσημος καὶ σκυθικὸς ὥςπερ δὴ καὶ ἀνταρτικὸς καλεῖσθαι μὴ ἀπαξιῶν. Σὺν αὐτῷ καὶ τὸν ναὸν ηὐχόμην ἴδειν τοῦ θεοῦ, τὸ μέγα τῆς μεγάλης Σοφίας τέμενος, διν εἴποι μὲν ἔτερος, ἥμισυ λέγων, ἀνφορδύμησεν, ἔγὼ δέ φημι δλον καὶ πᾶν δι βασιλεὺς ὁιδόμησεν. Οὐκ ἔξω δὲ ταῦτα πάντα ὠσσόμην, ἀλλ' [ἐντὸς] τῆς πόλεως. Τοὺς δ' ἐν τέλει καὶ συνόδῳ τί χρὴ λέγειν ὡς

6. τοις εἰσέλθατε 7. τις 7. μὴδ 9. ἡμῖν.
καὶ. Περιλαμβάνεται ἐν φ. 180α—183α τοῦ Βιενναίου κώδικος
Phil. gr. 342.

13. με 24 μὲν 26. ἀλλὰ τῆς

ἥδη καὶ ἔβλεπον καὶ τοῖς ἄλλοις ναοῖς μικροῦ προσηυχόμην ἐμφὺς
καὶ τοὺς φίλους ἡσπαζόμην ὑπαντῶν. Καὶ που καὶ πατριάρχου τι καὶ
αὐτὸς ἐδόκουν λέγειν, ὡς δὲ βασιλεὺς τὸ χῦρος ἔχει καὶ τούτῳ, καὶ
ὅν ἔκεινος αἰρήσοιτο καὶ προσκρίνειε, πρεσκυνητέος οὗτος καὶ χειρο-
τονητέος ἐκ προσκυνητοῦ καὶ αὐτοκράτορος. Ἡν ἀρα καὶ ἄλλα τὰ
5 τὴν δρμὴν κατεπείγοντα καλὰ καὶ ποθεινά, ὡς ἐιποὶ τότε ἐφαίνετο.
Τούτοις τὸν κοῦν ἔτρεφον καὶ τῷ δοκεῖν ἐπλούτουν καὶ τις φανήσεσθαι
προσεδόκων τὸν πανηγυρικὸν πλέκων, τὸν ἐγκωμιαστικὸν γράφων,
τὸν ἐπιβατήριον λέγων καὶ τὸν ἐπινίκιον ἴπως καὶ τὸν ἐπὶ καταστά-
σει τῆς ἐκκλησίας εὐχαριστήριον. 'Ἄλλ' ἐφθόνησε μοί τις, οὐκ οἶδ'
10 ὅπως εἴπω, δαίμων ἢ τύχη, εἴτε πλῆθος ἐπέβρυσεν ἀμαρτιῶν εἴτε τε
ἔτερον, ἀγνοῶ τοῦτο καὶ μέχρι Πυλῶν ἔστησε ταῦτα λυπρῷ χωρίῳ
καὶ ἔξωτέρῳ, πτωχῷ γάρ οὐ λέγω, μηδὲ αὐτὰ τὰ μέτρα ἢ τὰ ἀνα-
γκαῖα κεκτημένῳ, ἐν ἀστεῖον ἔχοιτι πάνιως καὶ περισκούδαστον, τὸ
15 χοίρους καὶ ἵνους, βόας τε καὶ πρόβατα τοὺς ἐν αὐτῷ κατοικοῦντας
μεθ' ὅσης οὐκ ἀν εἴποι τις ἐπιμελείας ἔλαδέχεοθαι καὶ διαπερᾶν καὶ
τῇ βασιλίδι παραπέμπειν τὰ θρέμματα, ἐπέχειν δὲ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώ-
πους καὶ μὴ προσδέχεσθαι ὡς ἀποτρόπαιά τινα καὶ μύση μιαρά τε
καὶ ἔναγη καὶ ἀφυβρίσματα.

20 Μεθαλλόμενος οὖν παλινφρδίαν ἥδω καὶ κλαίων ἥδη γράφω τὸν
συντακτήριον. Εἰ δὲ μὴ πρὸς παρόντας ἢ ἀκούοντας, ὅςπερ αὐτοῦ
νόμος, ἀλλ' οἷς οὐκ εἶδον καὶ ὃν τῆς φωνῆς οὐκ ἤκουσα καὶ οὐ με
οὐκ ἔβλεψαν. Καὶ σοὶ μὲν λέγω Χαίροις, ἢ βασιλεῦ καὶ βασιλεῦ
κράτιστε καὶ μέγιστε καὶ κάλλιστε, μεθ' ὅσον αὐτὸς βούλῃ καὶ οἶων.
25 ἔρροιεν δὲ οἱ ἀντικείμενοί σοι καὶ τῇ ζωῇ σου μὴ ἐπευχόμενοι, ὅσοι
τε καὶ οἶοι. Συγχαιρέτω σοι καὶ δ ἀδελφὸς καὶ βασιλεὺς δ ἐπιτερ-
πόμενός σοι καὶ ἐπιτέρπων σε, δ φυλασσόμενος καὶ φυλάσσων σε,
δ συμβασιλεύων σοι καὶ συμπροσκυνούμενος. Συγχαιρέτω σοι καὶ
τοῖς ἐν τέλει ὅσον καταθύμιον καὶ ὅσον δραστήριόν ἔστι πρὸς ὑπουρῷ
γ αν σοι καὶ ὅσους αὐτὸς διορατικώτατος ὃν ἀξίους κρίνεις τοῦ χαί-
ρειν. Σκύθην δὲ ἀνθρωπὸν μηδὲ δυτινα γαστέρι μήτηρ κοῦρον ἔόντα

2. τί 8. προσεδόκουν 10. μοι τίς 11. εἴτε 13. μηδ'
20. μεταλλόμενος 22. οἵμαι διωρθωμένον χειρὶ νεωτέρᾳ εἰς οἵ με
24. βούλει 27. ἐπιτέρπων δε 28. τοῖς, Γραπτέον τῶν 31. μηδ'

ιρέροι λίποις, ἀλλ' οὐ μια πάντας ἔξαιπολέσειας τε καὶ ἀϊστώσειας. Χαίρετε, ναιοὶ καὶ οἴκοι Κυρίου πρῶτον, εἴθ' οἱ λοιποὶ αὐτῆς τε τῆς Πανάγης μητρὸς καὶ τῶν ἄγίων αὐτοῦ πάντων. "Οψεσθαι γὰρ ἔτι ὑμᾶς ἀπίγλυπτα καὶ ἀπεκαραδόκησα. Χαίρετε, φίλοι, οὗς προσεδόκησα μὲν ἴδειν καὶ προπτύχασθαι, οὐκ ἐγένετο δέ μοι, διὰ τί οὐκ οἶδα, οὐδ' συνεχωρῆθη, τίνος ἀγνοῶ ἔνεκεν, οὔτε προσιδεῖν οὐθ' ὕλως περιπλακῆναι. "Ημεῖς δὲ παλίνορσοι, συννοίας πλήρεις καὶ κατηρείας, σκυθρωποὶ μὲν ὁφθῆναι, τῷπεινοὶ δ' ὅραθῆναι, νεκροὶ μικροῦ καὶ μικρώνοι, τοὺς ὑπαντῶντας ἐκτρεπόμενοι, τοὺς προσλαλοῦντας παρερχόμενοι, τισὶν ὅλως μὴ ἐπιστρεφόμενοι, τὴν δπίσω ἥπιμεν, οὐδὲ πυκνὰ μάλα ἢ οὐδ' ὅλως ἐντροκαλιζόμενοι. Πρὸς τίνα γάρ ἐπιστραφείημεν οὖδ' ὅσον κτίγνεσι τοῖς διὰ σπουδῆς περῶσιν ἀναγκαζόμενοι. 'Εγὼ δὲ διάταιος οἶδα τότε δεινοπαθήσας ὡς καὶ ηὗξαμην συναποθανεῖν αὐτοῖς καὶ συσφαγῆναι, μόνον εἰ διαπεράσαιμι καὶ τὴν ἄγιαν καὶ προσκυνητὴν ἵδοιμι πόλιν.

"Ἐν ᾧτι προσθεῖς καταπαύσω τὸν λόγον. Τοὺς συνθύτας, ἐπεὶ σε ὑπὲρ ἡμῶν οὐκ ἔξεδυσώπησαν ἢ ἔξελιπάρησαν, δέσποτα, ἀλλὰ μόνοι τῷ μεγάλῳ θεάματι, τῇ ὅψει σου, ἐνετρύφησαν καὶ τοῖς τρόποις σου ἐνετέρῳφθησαν καὶ ταῖς περοσκλήσεσι καὶ ταῖς προελεύσεσί σου ἐνωράθησαν καὶ τῇ εἰς τὸν μέγιαν τοῦ Θεοῦ γαὸν ἐλεύσει σου συνεχόρευσαν καὶ συνανεκλίθησαν καὶ συνειστιάθησάν σου, ἀντικαταλλάξαις δι' ἡμῶν, δισθ' ἡμᾶς μὲν ἔσω, ἐκείνους δὲ ἔξω γενέσθαι τοῦτο διῇ τὸ ἵσον καὶ μηδενὶ βαρύ· καὶ ἀποκαταστήσαις ταῖς ἐκκλησίαις αὐτῶν. Τοῦτο ἡμεῖς οἱ ἔξω πρεσβεύομεν, μηδὲν αὐτοῖς μνησικακοῦντες τοῖς προοράσεως καὶ μισαδέλφους τρόπου. "Εξαμήνου γὰρ πλέον τῶν ἐκκλησιῶν ἀποδημεῖν δικανῶν, δν αὐτὸς τηρεῖς, ὡς βασιλεῦ, οὐ δίδωσιν. 'Ημᾶς δὲ πρὸς μικρὸν ἀξιώσαις ἢ τῆς θέας σου τυχεῖν, τὸ πρῶτον καὶ δι' ὃ σπεύδομεν, ἢ, τό γε δεύτερον, ἴδειν τοὺς ἴδοντας σε καὶ μαθεῖν παρ' αὐτῶν πῶς εἰσῆλθες, πῶς διῆλθες, πῶς πάλιν ἐξῆλθες, τὰ θαυμάσια, τὰς κοσμικὰς φροντίδας ἐπὶ τῶν ὅμων φέρων, τὰς πολεμικὰς ἐπὶ τῶν χειρῶν, τὰς πολιτικὰς ἐπὶ στόματος. Ταῦτα ἡμεῖς ἀξιοῦμεν, ταῦτα καὶ αὐτὸς ποιήσεις, γλυκύτατε δέσποτα, καὶ ἐπὶ μακρὸν βιώσαις καὶ τὸν κόσμον δρυμώσαις, οὐκ ἐπὶ γόνυ, ἀλλ' ἐπὶ στόμα πεσόντα οὐδ' ὑπτιον, ἀλλ' ὡς εἰπεῖν πρηνῆ κείμενον.

2. Ἱερὸν 13. πότε 20, προελεύσαις 21. ἀντικαλλάξαις ἢ δι·
27. ἀξιώσαις 28. διὸ